

פרשת תזריע מצורע

כניסת השבת : 18:54

צאת השבת: 19:56

רבנו תם: 20:38

אופק ת"א

א' אייר תש"פ

בית תורה וחסד "עטרת מרדכי אליהו"

בית מדרש יום וחצות לילה, לימוד משניות והזוהר הקדוש לעילוי נשמת הנפטרים, ובית תמחו' לנזקקים על שם ולעילוי נשמת מו"ר מרן הראשון זצ"ל המקובל האלקי הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל זצ"א ולעילוי נשמת הצדיקים הקדושים: רבי יעקב רבי ישראל רבי מאיר ורבי אלעזר למשפחת אביהצירא זצ"א ולע"נ הגאונים הצדיקים: מרן הראשון זצ"ל הרב עובדיה יוסף ומו"ר הרב יוסף מיכאל אברג'ל זצוק"ל זצ"א

פרשת השבוע
מחורת מרן
הראשון זצ"ל זצ"א

גדולה מילה

"וביום השמיני ימול בשר ערלתו" (י"ב, ג')

חז"ל (שבת קל"ב ע"א) דרשו מהמילים: "וביום השמיני" – שאפילו אם חל יום השמיני בשבת צריך למול את התינוק. דין זה נחחדש בפרשתנו, ולא בפרשת "לך לך". שם התורה מבארת את הלכות המילה של עבדים ובנים וכן את חומרת איסור הערלה ומעלת כריתת הברית.

'אור החיים' הקדוש בפרשתנו (י"ב, ג) הקשה: מדוע לא הוזכר דין זה שמילה דוחה את השבת אצל אברהם אבינו, בפרשת "לך לך"? וביאר: "שלא יחשוב אדם כי לא הקל ה' שבת לגבי מילה אלא להאבות שלא קיבלו התורה וחומרת שבת, אבל ישראל שנצטוו מה' 'מחלליה מות יומת' (שמות ל"א, י"ד) לא ידחה שבת... אשר על כך ציווה ה' פרט זה לבנים שקיבלו התורה", לומר לך שמילה דוחה את השבת גם אחר מתן תורה. עוד אפשר לומר, שבזמן האבות באמת מילה לא דחתה את השבת; דווקא לאחר מתן תורה מילה דוחה שבת.

בין כך ובין כך, רואים אנו כמה גדולה מעלתה של המילה, שדוחה את השבת החמורה והשקולה ככל התורה כולה.

חז"ל דרשו על הפסוק בזכריה (ט', י"א): "גם את בדם בריתך שלחתי אסירך מבור אין מים בו", שהיו ישראל במצרים ערום ועריה, "ונתן להם שתי מצוות: דם פסח ודם מילה, שמלו באותו הלילה, שנאמר: 'מתבוססת בדמיתך' – בשני דמים" (רש"י שמות י"ב, ו). זאת משום שישראל היו אז ללא מצוות להתעסק בהן, ונוצר עליהם כטרטור: מדוע ובאיזו זכות הם נגאלים קודם הזמן? משה רבינו, שנשלח להציל את בני ישראל, לא עמד לו הזכות של הצלת ישראל כיון שהתגרש בברית המילה (נדרים ל"א ע"ב).

גם בימי יהושע, כאשר ביקשו עם ישראל להיכנס לארץ ישראל, לא יכול היה ללא זכות המילה. וכך אמר לו הקב"ה ליהושע: "עשה לך חרבות צורים ושוב מול את בני ישראל שנית". לאחר שיהושע מקיים את מצות המילה, אומר לו ה': "היום גלותי חרפת מצרים מעליכם". ודרשו חז"ל (הובא ברש"י יהושע ה', ט"ז) שמצרים תלו את יציאת ישראל בעבודה זרה שלהם ואמרו: "כוכב אחד יש ששמו 'רעה' והוא סימן של דם, רואים אותו אנו עליכם במדבר... והם אינם יודעים שהוא דם המילה. וכשמלו בימי יהושע ובא אותו דם, הוסרה מהם אותה החרפה שעדיין ערב רב שעלו עימם היו מונים להם". כלומר ברית המילה מעכבת, בלעדית אי-אפשר לצאת ממצרים ובלעדית אין להיכנס לארץ. ואין זכות שתושע.

לא לחינם אמרו חז"ל (משנה נדרים פ"ג מ"א): "גדולה מילה שנכרתו עליה שלוש עשרה בריתות". ועוד אמרו (שם): "גדולה מילה שכל המצוות שעשה אברהם אבינו לא נקרא 'שלם' עד שמל שנאמר (בראשית י"ז, א'): 'התהלך לפני והיה תמים'" (ועיין שם עוד על גדלות המילה ומעלתה). אף שאברהם אבינו נרק לכבשן האש על אמונתו בה' יתברך ונקרא שלם אחר ניסיון קשה זה, אבל עדיין לא הגיע לשלמות האמיתית. את השלמות הזו השיג דווקא בברית המילה, כשמסר את נפשו עליה בגיל תשעים ותשע שנים. לכן נאמר לו: 'התהלך לפני והיה תמים'.

בברית זו, שהיתה בלילה במצרים, קיבלו עליהם בני ישראל עול מלכות שמים. הם נכנסו לברית עם הקב"ה ומיד נגאלו, כי עבדי הם ולא עבדים לעבדים.

חז"ל מתארים לנו שמצוה זו עדיין נמשכת. הם מספרים על אברהם אבינו שהוא יושב על פתח גיהנום, כל מי שניגול כדת וכדין ושומר את בריתו – מקומו בגן עדן, ואברהם אבינו מסייעו (בראשית רבה מ"ח, ח).

ברוך השם, עם ישראל על כל עדותיו, פלגיו ומפלגותיו מקיים את מצות המילה בשמחה. בזכות המצוה הגדולה והיקרה הזאת ניגאל מבור הגלות כאשר נגאלנו ממצרים, לגאולת עולמים. (דברי מרדכי)

תנא דבי אליהו
חידושים בפרשה
חבית מדרשו

"מי שוכן בתוך ליבך"

רגילים להסביר את הפסוק "ונעשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – שתכלית המשכן אינה שהקב"ה ישכון בתוכו, אלא שישכון בתוך עם ישראל. לכן נאמר "ושכנתי בתוכם". ואולם רבים מהמסבירים כך לא יודעים לומר שהמקור לדברים אלו הוא האלשיך הקדוש. ייתכן ולא מזכירים זאת, כיוון שהפירוש הזה הוא ממש הפשט הפשוט של הפסוק.

בפרשיות "שמיני" "תזריע" ו"מצורע" מסבירה התורה שה"בתוכם" הזה אינו נמצא רק בין כל אחד ואחד מישראל, זו אינה מציאות חיזונית, אלא היא נמצאת בתוך תוכם ממש. בתוך בשרם ועצמותיהם. בתוך לבם ומחשבתם. לכן התורה מזוהרה אותנו כל-כך על מאכלות אסורות ועל קדושת הבית. על לשון הרע ועל טומאת צרעת.

העובדה שהקב"ה שוכן בתוכנו ממש היא גם בעלת ערך גדול וגם גורמת לסיכון גדול. לכן מסיימת התורה את פרשת "מצורע" במילים "והזרתם את בני ישראל מן המטמאתם, ולא ימתו בטמאתם, בטמאתם את משכני אשר בתוכם". וכן בספר במדבר: "ולא תטמא את הארץ אשר אתם ישבים בה אשר אני שכן בתוכם כי אני ה' שכן בתוך בני ישראל".

כן נאמר גם בגמרא: "אמר רבי אלעזר, לעולם ימוד אדם עצמו כאילו קדוש שרוי בתוך מעויו, שנאמר: 'בקרבתך קדושי' (תענית יא, ועיי"ש). כדברי הנביא ישעיהו: 'צחקי רגלי יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל'.

עצה לשם כך נכתבה על-ידי רבנו הארי" ז"ל, שראוי לאדם לשים לב כל יום לשכינה ששורה בתוכו ממש. "והוא ראוי לאדם תמיד לכוון ולהעריך את עצמו כאלו הוא מדור וכסא אל האצילות הקדוש, ובפרט בזמן שהאדם מתפלל, הוא יותר ראוי ומוכרח שיכוון בכך, ועל-ידי כן תשרה ותחול עליו קדושה עליונה".

הבן איש חי, שכתב אף את הכוונות המפורטות על כך, סיים ואמר: "וזה שכתבנו – כל אדם יכול לכוון בזה". ו"טוב שירגיל לעשות כוונות הנוכרות כל לילה על מיטתו קודם שיקרא קריאת שמע שעל המיטה". צריך לדעת שהדבר הזה הוא חשוב מאוד, כי התורה אומרת שזו המטרה של הוצאת ישראל ממצרים: "ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלקים. ונדעו כי אני ה' אלקיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני ה' אלקיהם".

מכאן נבין למה בשעה שאדם מסיים תפילת י"ח הוא כורע לצד שמאלו תחילה, לפני שאומר: "עושה שלום במרומוי". ומסביר זאת הרמב"ם: ולמה נותן שלום לשמאלו תחילה? מפני ששמאלו הוא ימין שכנגד פניו. כלומר, כשהוא עומד לפני המלך נותן שלום לימין המלך, שהוא השמאל שלו עצמו, ואחר כך לשמאל המלך, שהוא הימין שלו עצמו. וקבעו שייפטר מן התפילה, כמו שנפטרין מלפני המלך.

וכל זה בסיום התפילה. אבל בשעה שהוא עומד באמצע התפילה, כשאומר בקדושה: "וקרא זה אל זה ואמרו", הוא פונה לימין תחילה, ואחר כך לשמאל. וזאת משום שבשעה זו השכינה עליו ממש. וזה מה שפירשו קודם דברי האלשיך הקדוש על הפסוק: "ושכנתי בתוכם". בתוכו ממש. והי רצון שנוכה לראות חזרת השכינה לכלל ישראל כולו, במהרה בימינו, אמן. ("אביהם של ישראל" על התורה)

הלכות ספירת העומר (המשך)

א. **צאת הכוכבים** בארץ ישראל הוא שלוש עשרה וחצי דקות אחר השקיעה. אך ראוי להחמיר ולספור בצאת הכוכבים ממש שהוא ודאי לילה, וזה כעשרים וחמש דקות אחר השקיעה. (כה"ח תפס ס"ק מז). ובמקומות אחרים בעולם - שישתכללו על לוח הזמנים של מקומם.

ב. **נוהגים** לספור בשחרית את ספירת העומר בלי ברכה. (נהר מצרים).

ספירת השי"ץ

ג. **נהגו שהשי"ץ** מברך תחילה וסופר ואחר כך יברכו הקהל. וצריך שיכוונו הקהל שלא לצאת ידי חובה בברכת השי"ץ. (עיין כה"ח תפס ס"ק יז).

ד. **יש עדות** שנהגו שהשי"ץ מברך וסופר אחרי הציבור בכדי שלא יסתפק להם שמא מוציא השי"ץ את הקהל ידי חובה. (כה"ח סם).

ה. **מי שאינו יכול לברך** בגלל ששכח לספור יום אחד, יכוון לצאת ידי חובתו בברכת השי"ץ. וטוב שתמיד יכוון השי"ץ בפירוש להוציא בברכתו ידי חובה רק את מי שלא יכול לברך.

אחרי הספירה

ו. **טוב לכוון** אחר הספירה בכל לילה בתיבה אחת ממזמור "למנצח בנגינת וכו' אלהים יחננו", וכן לכוון לאות אחת מפסוק "ישמחו וירננו", ולאות אחת מתפילת "אנא בכח", גם יכוון לספירה של אותו לילה. ולפי זה יכוון בלילה הראשון: לאות "י" של "ישמחו". לאות "א" של "אנא בכח". לתיבת "אלהים" של המזמור, ולספירת "חסד שבחסד".

ז. **בלילה השני** יכוון: לאות "ש" של "ישמחו". לאות "ב" של "אנא בכח". לתיבת "יחננו" של המזמור, ולספירת "גבורה שבחסד". (הגדת אורח חיים עמ"ד סעי' ו. כה"ח תפס ס"ק ח).

ח. **לאחר הספירה** יאמר "הרחמן הוא יחזיר" וכו', ויאמר "אנא בכח" כולו, וכן "למנצח בנגינת" כולו, וטוב לאומרו בצורת המנורה. (כה"ח סם).

שכח או טעה

ט. **מי ששכח** כל הלילה ולא ספר, יספור במשך היום לפני השקיעה בלי ברכה, ויש אומרים עד אחרי בין השמשות (אפילו אם התפלל כבר ערבית), ובלילות שאחר כך יספור בברכה. ואם שכח גם כל היום, יספור אחר כך בכל הלילות בלא ברכה. (שו"ע תפס סעי' ז, ח). ועיין לעיל סעיף יח.

י. **אם נזכר** אחרי השקיעה לפני "צאת הכוכבים" (לעניין זה צאת הכוכבים נמשך שלוש עשרה וחצי דקות אחר השקיעה) יספור מיד בלי ברכה, ויש מחלוקת אם יכול לספור בשאר הימים עם ברכה, ונוהגים להקל בזה ויכול לספור בשאר הימים עם ברכה. (עיין כה"ח שם ס"ק טפ).

"מאמר מרדכי למועדים"

התחייבות לשחרור

סיפר שלום קוניאן, נהג הוותיקין של הרב זצ"ל: באחד הימים שבהם הסעתי את הרב זצ"ל מביתו, חיכה לנו בפנינת הרחוב רב ידוע. הרב ביקש שאעצור, וכאשר הוא פנה אל אותו רב, הלה פרץ בבכי נורא. הבן של אותו רב, שהיה עילוי גדול, נפטר חודש בלבד לאחר שחגג בר-מצווה.

מסתבר שהצרות רדפו אותו בזו אחר זו. עכשיו עמד אותו רב, וסיפר כי גילו אצל הבן השני שלו גידול ממאיר בצוואר. והצער של המשפחה גדול. הרב זצ"ל הביט על אותו רב ולאחר שהייה קצרה אמר לו: אין לו כלום. אותו הרב לא הבין, והרב זצ"ל חזר ואמר לו: לך לשלום, לילד אין כלום.

למחרת הגיע אותו רב לקופת החולים עם בנו, והרופא ביקש להוציא להם התחייבות לצורך האשפוז בבית החולים. אמר לו האבא: אין צורך בהתחייבות. הרופא לא הבין מה העניין, והתעקש להוציא התחייבות, אבל האבא חזר ואמר שאין צורך. שאל הרופא את האבא: מה העניין? השיב לו האבא כי הרב מרדכי אליהו אמר שילד אין כלום, אז אין לו כלום.

הרופא, שהכיר את הרב זצ"ל, הוציא את התיק הרפואי של הילד וביקש שהילד והרב יתלוו אליו וילכו כולם אל הרב. הם נכנסו אל בית הרב, והרופא שאל את הרב כיצד זה הוא אומר שאין לילד כלום, הנה התיק שלו. יסתכל נא הרב ויראה מה מצבו. הרב הביט ברופא, אחר העביר את ידו על צווארו של הילד ואמר בנחת: אמרתי שאין לו כלום, כי אין לו כלום. למותר לציין כי הבדיקות שנעשו אחר כך לילד אוששו את מה שהרב זצ"ל אמר והניתוח התייתר.

ברכה עם פיצויים

אני גר בהר ברכה. עבדתי בעבודה ביטחונית, שהייתה חשובה מאוד אבל גם קשה ותובענית. מדי פעם ביקשתי מאשתי שתפנה לרב שיאשר לי לעזוב את העבודה, אבל בכל פעם אשתי הייתה חוזרת ובפיה אותה תשובה: הרב אמר בשום אופן. כך זה נמשך חמש שנים. כעבור חמש שנים ביקשתי מאשתי שתלך לרב ותגיד שכלו כל הקצים, אני לא יכול עוד, אני רוצה לעזוב. אשתי פנתה שוב לרב והוא הורה לי להמתין עוד חצי שנה ואז אעזוב ואקבל 150 אחוז פיצויים. ידעתי שדבר כזה יוכל לסדר אותי לכל החיים מבחינת הפרנסה, אבל מדוע שהצבא ייתן לי פיצויים כאלה? זה הרי לא קיים במערכת הביטחונית.

כעבור חצי שנה נפצעתי בפיגוע במהלך העבודה. הפגיעה לא הייתה קשה, אבל בצבא נתנו לי אפשרות לפרוש עם 150 אחוז פיצויים. כשקיבלתי את המכתב מהצבא אמרתי לאשתי: תראי איזו רוח הקודש יש לרב, בדיוק מה שהוא אמר. היום אני ב"ה בריא, עובד במלוא העוצמה, אבל עדיין מתפעל מרוח קודשו של הרב. ("אביהם של ישראל" חלק ז')

לקראת עשור לפטירת מרן הרה"ג הראש"ל צ' הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

משלימים את רכישת בית כנסת "עטרת מרדכי אליהו"

זוכים ב: א. קנין אמה רוחני בבית הכנסת

ב. הנצחת 2 שמות לברכה והצלחה או 2 שמות לעילוי נשמת, בלוח הנצחה מפואר שבבית הכנסת.

ג. בתפילה לישועתכם מידי יום באשמורת הבוקר, ובהקדשת לימוד התורה של אברכי הכולל עבורכם עד

לאחר הילולת מרן זיע"א (סוף חודש סיון).

באהבה וברוב חיבה: רבני ואברכי "עטרת מרדכי"

לפרטים ורישום: 08-9397933 / 054-4477562

בתרומה של 99 ₪ 10X תשלומים

בית תורה וחסד - "עטרת מרדכי אליהו"
 רחוב הרב זכריה מדאר 31 רחובות.
 08-9397933 | 054-4477562
 ateretme@gmail.com

העלון מוקדש לעילוי נשמת:

רחמים בן שמואל, אמןון בן חנניה וחנה, יוסף בן ביסקיה, סימון בן שרה, בנימין בן מרים, רחמים בן לורה, ישראל בן גדליה, לאה בת סולטן, אסתר בת רבקה, רחל ברכיה בת סברסה, מרים בת שדרה, כמסט חגיגה בת זגיירה, חמסה מיסא בת שושנה